

Dosarul nr. 2ra-2571/18
2ra-90/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (E. Cojocari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, A. Mihaila)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Străisteanu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
Procuratura Generală a Republicii Moldova, Procuratura mun. Chișinău, of. Rîșcani,
Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării
dreptului la un proces echitabil și repararea prejudiciului moral cauzat în urma
acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală și procurorului,
împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins cererea de apel depusă de Gheorghe Străisteanu și s-a menținut hotărârea
din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 19 februarie 2018, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
Procuratura Generală a Republicii Moldova, Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani
Vsevolod Ivanov, Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la
constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și repararea prejudiciului moral
cauzat în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală și procurorului în
mărime de 28500 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată Gheorghe Străisteanu a menționat că
pe parcursul anilor 2016 - 2017, a fost urmărit ilegal de către angajații Inspectoratului
Național de Patrulare, care i-au întocmit 11 procese-verbale cu privire la contravenție,
cu date false, eronate aplicându-i sancțiuni contravenționale în formă de amendă și
penalități, contrar legii.

Reclamantul a precizat că toate procesele-verbale cu privire la contravenție,
întocmite în privința sa ilegal au fost anulate de instanța de judecată pe motiv că faptele
nu au fost comise de el.

Ulterior, tot instanțele de judecată naționale, examinând, o parte din cererile de
chemare în judecată înaintate de el în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind
modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire
penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești împotriva statului reprezentat de

Ministerul Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare, au constatat tragerea sa la răspundere contravențională (penală) contrar legii, fiind dispusă încasarea de la contul Inspectoratului Național de Patrulare în beneficiul său, a diferite sume cu titlu de prejudiciul moral.

La fel, a relevat că la 15 decembrie 2018, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, sediu Rîșcani Vsevolod Ivanov, în baza demersului unui angajat al Inspectoratului Național de Patrulare, numele căruia nu-l cunoaște, care a făcut intenționat niște rectificări, adăugări, completări, într-un proces-verbal cu privire la contravenție aflat în procedură la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, și urmărind scopul răzbunării și pedepsirii sale, deja penal, a pornit în privința sa o cauză penală, potrivit dispozițiilor art. 360 alin. (1) din Codul Penal.

Totodată, a punctat că în ordonanța de pornire a urmăririi penale din 15 decembrie 2017 procurorul a stabilit termenul urmăririi penale până la 15 ianuarie 2018. Însă, ordonanța i-a fost adusă la cunoștință abia la 08 februarie 2018, când a și fost audiat și recunoscut în calitate de bănuit.

Reclamantul a relatat că, la 08 februarie 2018, ora 17:25, fiind grav bolnav, (ce se confirmă prin extrasele medicale anexate) aflându-se în biroul ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Virginia Guzun, a înaintat șapte cereri; care urmau, în mod obligatoriu să fie recepționate și examinate imediat, deoarece conținutul acestora se referea la asigurarea respectării drepturilor și intereselor sale legitime, fiind recunoscut în calitate de „bănuit”, vădit ilegal.

A indicat că ofițerul de urmărire penală Virginia Guzun, folosind situația de serviciu în interese personale, în prezența avocatului Vitalie Pîslari, a refuzat categoric să primească cererile și să emită vreo ordonanță de admitere sau respingere a acestora.

Astfel, în opinia sa, prin acțiunile ilegale și ignorarea legislației în vigoare de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Vsevolod Ivanov și ofițerul de urmărire penală Virginia Guzun, i-a fost încălcat grav dreptul la un proces echitabil prevăzut de articolul 6 § 1 CEDO și Constituția Republicii Moldova.

Gheorghe Străisteanu a menționat că, prejudiciul moral și material este în directă legătură cu acțiunile ilegale a organului de urmărire penală și a procurorilor. Or, este înafara oricăror dubii că ofițerul de urmărire penală Virginia Guzun și procurorul Vsevolod Ivanov, au acționat vădit ilegal, ignorând intenționat prevederile legislației în vigoare. Iar, prin tănuirea ordonanței de pornire a urmăririi penale din 15 decembrie 2017, timp de două luni, prin refuzul de a primi cererile înaintate de el, i-au fost provocate daune morale și materiale irecuperabile.

Reclamantul a indicat că ignorarea intenționată a prevederilor legislației în vigoare, de către Virginia Guzun și Ivanov Vsevolod, i-au cauzat prejudiciu moral care dă temei pentru răspunderea delictuală.

Reclamantul a estimat mărimea prejudiciului moral la suma de 28500 de lei, indicând că este cu mult mai mică decât mărimea sumelor oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare decise împotriva Moldovei.

Gheorghe Străisteanu a relevat că prejudiciul moral solicitat este manifestat prin: sentimente de frustrare cauzate de caracterul ilegal al acțiunilor ofițerului de urmărire penală Virginia Guzun și procurorului Vsevolod Ivanov, comise vădit contrar legislației; suferințe continue din cauza nenumăratelor ilegalități comise în privința sa de către ofițerul de urmărire penală Virginia Guzun și procurorul Vsevolod Ivanov, urmărire secretă ilegală, amenințări, șantaj, umilire, înjosire, refuzul înregistrării cererilor, plângerilor, acțiuni care demonstrează că ofițerul de urmărire penală Virginia

Guzun și procurorul Vsevolod Ivanov, intenționat acționează contrar legislației în vigoare.

Reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, constatarea încălcării dreptului său la un proces echitabil prevăzut de art. 6.1 din Convenția Europeană, încălcare comisă prin acțiunile (inacțiunile) ofițerului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani Virginia Guzun și a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani Vsevolod Ivanov și încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sumei de 28500 de lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală și a procurorului Vsevolod Ivanov.

Prin hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Străisteanu împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova, Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și repararea prejudiciului moral cauzat în urma acțiunilor ilicite ale organul de urmărire penală și procurorului a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 02 iulie 2018, Gheorghe Străisteanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Gheorghe Străisteanu și menținută hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 30 octombrie 2018, Gheorghe Străisteanu, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel, pe care le consideră emise ilegal, contrar prevederilor legislației naționale și internaționale și pasibile casării.

A mai invocat și faptul că hotărârea și decizia emise de instanțele ierarhic inferioare nu corespund dispozițiilor art. 241 alin.(5) Cod de procedură civilă, fapt ce se consideră o încălcare a art.6 par.1 din Convenția Europeană.

La fel, a relevat că a prezentat probe incontestabile în susținerea pretențiilor înaintate, iar suma prejudiciului moral cauzat solicitată este cu mult mai mică decât mărimea sumelor oferite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în cauze similare decise împotriva Moldovei. Astfel, instanțele ierarhic inferioare urmau să admită integral cererea de chemare în judecată, pentru a acorda o satisfacție morală echitabilă.

Recurentul a opinat că, având la bază considerentele menționate, cât și faptul că instanța de apel la adoptarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și procedural, instanța de recurs urmează să admită recursul, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și să dispună remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată și expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 26 septembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Gheorghe Străisteanu la 30 octombrie 2018, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Străisteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă,

instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Străisteanu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Străisteanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat